

CALL FOR PAPERS #47: SØVN

Jeg faldt i søvn igen, og vågnede kun nogle korte øjeblikke af og til, lige nok til at høre træværket give sig, til at åbne øjnene og stirre ud i det kalejdoskopiske mørke og, takket være et kort glimt af bevidsthed, nyde den dybe søvn som møblerne, værelset, alt det, som jeg kun var en lille del af, var hensunken i, og hvis følelsesløse tilstand jeg hurtigt igen vendte tilbage til.

- Marcel Proust Swanns verden

Vi er omgivet af søvn. Den fylder godt en tredjedel af menneskets liv, men er alligevel underligt fraværende, som et ikke-nærvær, der afgrænser den vågnes sansning og bevidsthed. Søvn er defineret som en tilbagevendende tilstand, hvor musklerne afslappes, åndedrættet sænkes, og bevidstheden bliver inaktiv. Men søvn er mere end det. På én gang konkret og metaforisk, universel og subjektiv, nødvendig og intim. Søvn findes alle vegne, både i videnskaben, i sproget og i kunsten. Den ses som et fysisk aftryk på kroppen, et psykisk aftryk på humøret og i selve måden, hvorpå vi har indrettet os i samfundet. Søvn er andet og mere end drømme, et kulturelt fænomen i sin egen ret.

I de seneste år er vi blevet stadig mere opmærksomme på vores søvn. Overalt vrirler det med råd og bekymringer: Får jeg sovet nok, dybt nok, tilstrækkeligt uforstyrret af partnerens snorken, af barnets gråd, af stress og nervøsitet? Sengen og soveværelset som det intime og private sted forbindes til samfundets virtuelle selvrefleksion: Nyhedsstrømme trænger ind gennem smartphonen og oplyser halvmørket, eksperternes råd fører til tungere gardiner, kunstig solnedgang at falde i søvn til, kunstigt dagslys at vågne op til. Apps forsøger at fortælle os, hvornår vi skal gå i seng, og hvornår vi bør stå op.

Med KULTURO #47 Søvn ønsker vi at undersøge, hvad der sker, når man sover, når man betragter den sovende, når man taler om søvn, bekymrer sig om den, når man er vågen, burde sove eller ikke kan sove. Har søvnen en særlig rytme, fra den lullende vuggeviser til det skingre vækkeur, en særlig tone, stemning, form, det udflydende, grænseopløsende, et fysisk udtryk, som et aftryk på den søvnige, den sovende eller den netop vågne krop? De glippende øjne, det nikkende hoved, det gabende, ophævede ansigt, morgenhåret, kroppen, der strækker sig, gnider sig i øjnene. Hvordan tager de rum sig ud, hvor søvnen, opvågningen og søvnløsheden udfolder sig?

•

Send dit artikelbidrag (14.000-18.000 anslag, som Word-fil) eller dit kunstneriske eller litterære bidrag senest 1. marts 2019 til post@kulturo.dk. Vi modtager også oversættelser samt mere essayistiske og eksperimenterende former.

–

KULTURO – tidsskrift for litteratur, kunst og politik er et akademisk, temabåret tidsskrift, der udgives to gange årligt. KULTURO undersøger krydsfeltet mellem kunst, kultur og politik som et særskilt forskningsfelt.